

รธน. มาตรา ๒๑๖ (๔)

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ (๔) กำหนดให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวเมื่อต้องคำพิพากษาให้จำคุก รัฐธรรมนูญไม่ค้ำประกันว่าเหตุแห่งการกระทำความผิดที่ถูกลงโทษ จะเกิดขึ้นก่อนหรือขณะดำรงตำแหน่ง ก็เป็นเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพหรือพ้นจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้การถูกศาลพิพากษาให้จำคุกนั้นจะต้องถูกจำคุกจริง โดยไม่รอการลงโทษ

เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกร้องกระทำความผิดก่อนดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี และศาลมีคำพิพากษาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีลงโทษจำคุก ๖ เดือน แต่มีเหตุอันควรปรานีจึงให้รอการลงโทษ เมื่อให้รอการลงโทษ จึงมิใช่การต้องคำพิพากษาให้จำคุก ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องจึงไม่สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ (๔)

ย่อโดย นางสาวนฤมล แซ่ไฉ่

นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นางสาวพรพินี ปลุกเจริญ

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์

รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ